

2.624.000

אם מזדמן לך מדי פעם לעלעל בגליונות ישנים של העולם הזה, אתה שואל את עצמך, בהיסח הדעת: "תמהני, מה קרה ל- פלוני, שמילא תפקיד כה מרכזי בפרשה אלמונית?"

מבחינה זו יש לחברי המערכת יהרון מסיים על הקורא. בתוקף עבודתם הם נתקלים, לעיתים לאנדירות, ברמות ש- הופיעו על עמודינו בעבר. אין הם מדו- חים על כך בעתון, כי הדבר אינו קשור באירועים אקטואליים.

על פגישה אחת כזאת כתב לי השביע כתב העולם הזה בגרמניה.

כותב לי גדעון ברדי:

תחילה לא הכרתיו. הוא נכנס למשרדו של תובע הנאצים דר' פריץ בא אר (התובע הגרמני העוסק במשפטי הנאצים), כשכולו מויע, משקפיו שמוטים על אפו ברישול, וקולו המיואש מתהנן לפני המזכירה הכל- יכולה: "אבל גברתי, אני כבר מחכה ל- מטה שלוש שעות לדרי באואר! אני מוכרח לדבר איתו."

וכטנברוך

המזכירה נכנסה ל- קודש-הקדושים, חזרה כעבור דקה. "דרי באואר יראה אותך עוד מעט", פסקה, וסימנה לי להיכנס לתובע. "ראית מי מחכה בחוץ?" קידם באואר, נמוך-הקומה והממושקף, את פני ראייתי, אולם לא יכולתי להיזכר היכן פגשתי את הצעיר. הפליט באואר: "מה, כבר אינך מכיר את סניגורו של אייכמן?"

★ ★ ★

רציתי לצאת מיד אל חדר המזכירות, אולם באואר הנמרץ עצר בי: "חכה! אתה עלול לפגוע בו. הוא במצב חלש מאוד."

באואר סיפר לי, כי דיטר וכטנברוך, ידי- ימינו של רוברט סרחצ'וס בעת המשפט, נמצא עמו בקשר זה זמן מה. הוא מבקש כי דרי באואר יושיט לו עזרה. אין לו מניחה מאז עזב את ישראל. יש לו משרד במינכן, עיר מגוריו, אולם הוא אינו יכול לעבוד. וכאן הפתיע אותי באואר, עד כי חסרו מלים בפני להגיב: "וכטנברוך רוצה כי אעזור לו לשוב לישראל. הוא רוצה לחיות שם, לעבוד שם (במקצועו כמובן). מאז המשפט, מאז נתגלה לו הכל על בני- עמו — טובל הוא מיסורי-מצפון בלתי- רגילים — למרות שהיה בימי מלחמת ה- עולם תינוק בעריסה."

דברי באואר הפתיעוני, אך לא היתה זאת הפתעה מלאה. משום מה, ואיני יכול להס- ביר זאת — כאילו היה צפוי צעד זה מצידו של וכטנברוך, אותו היכרתי היטב בישראל. הוא היה כל כך שונה מהבוס שלו דאו, עורך-הדין סרחצ'וס. הוא אמר לי אז שאין הוא לוקח על עצמו את התפקיד כדי להציל את חייו של אייכמן, ולא כדי להתקדם במקצוע, אלא כדי ללמוד הכל, את הכל, על בני עמו.

★ ★ ★

עינינו נפגשו בצאתי ממשרדו של באואר. הוא הביט בי וקם בהיסוס: "אנו... אם אינני טועה, כבר נפגשנו... בישראל...". אמר בקול הססני וגמגמני. הושטנו ידיים והזכרתי לו את שיחותינו בארץ.

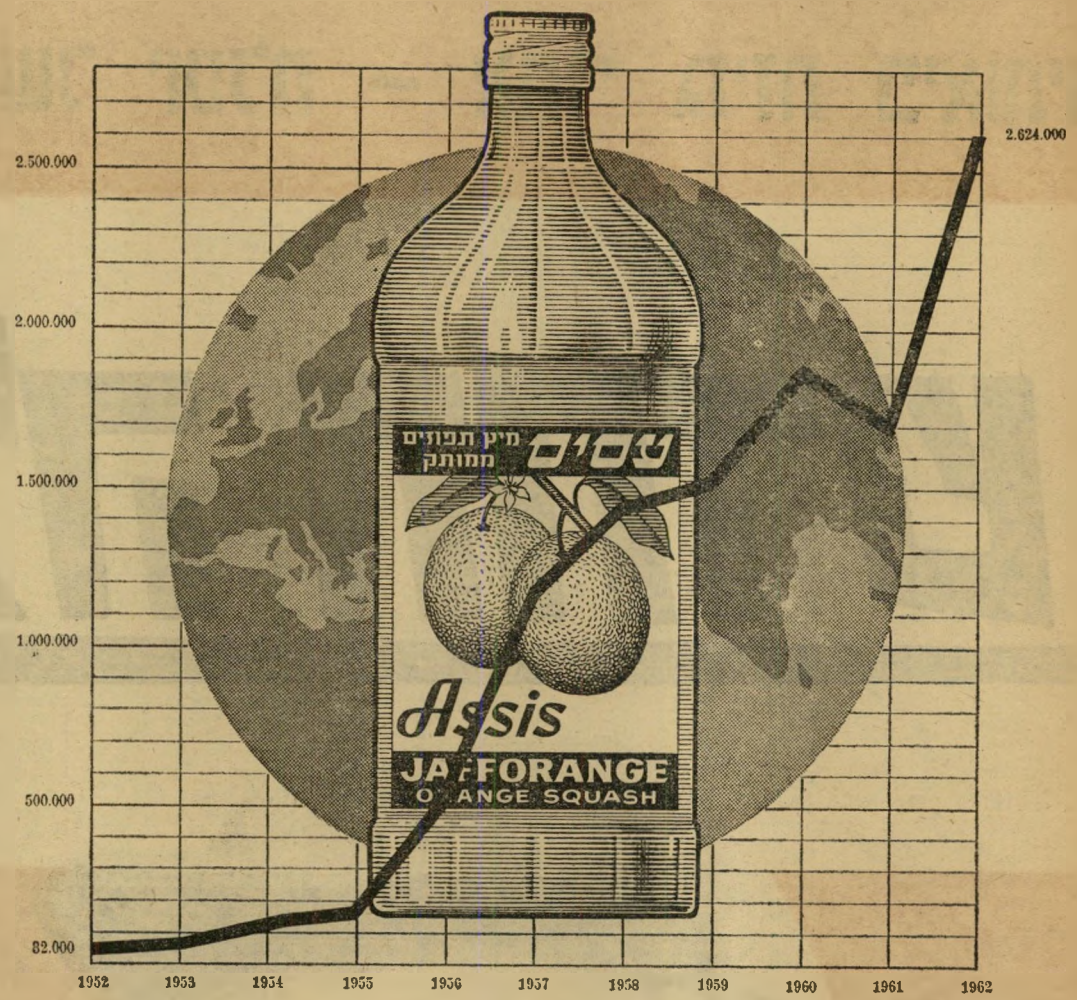
החלטתי לעשות את עצמי כורדי, שאינו יודע דבר: "האם תשוב לבקר בישראל?" שאלתי, והוא חייך לפני שענה: "כן... אני למעשה, אני רוצה להשתקע שם. אולי אצליח לעבוד כעורך-דין אצל מישהו...". הוא לא רצה לספר לי על המניעים ל- בקשתו. אך באואר הגדירם היטב: "רק ב- משפט נודעה לו כל האמת על מעשי הרייך השלישי. הוא רוצה להיות אחד מאותם בודדים, המבקשים לכפר על פשעי בני עמו. הוא רוצה להיות בין הקורבנות..."

★ ★ ★

הגליון הזה מהווה עוד סימן-דרך קטן. הוא נושא את המספר 1301. המערכת הנוכחית קיבלה לידיה את העור לט הזה באפריל 1950. אחרי הופעת הגליון מספר 650. מאז היא הוציאה 650 גליונות. החל מהגליון הזה, עולה מספר הגליונות של העולם הזה בגילגולו החדש — גילגול השבועון המסויים — על מספר הגליונות של העולם הזה בגילגולו הקודם.

איש כפי

ב-1962
2.624.000
בקבוקים ליצוא

ב-1952
32,000

בקבוקים ליצוא

תוך 10 שנים גדל יצוא מיץ ממותק עסים ל-45 ארצות תבל - פי שמונים ושתיים! אין זו טעות - פי שמונים ושתיים!... והדרישה הולכת וגוברת בעולם כולו.

כי עסים לה עסים

מערכת "אתגר" מוכנה לשלוח מרצים לחוגי בית

שייערכו ביוזמת הקוראים. לצורך זה ייענו להזמנת חברי-המערכת —

אורי אבנרי
ד"ר יעקב ירדור
בועז עברון

נתן ילין מור
גבריאל מוקד
בנימין עמר

כל קבוצה של לפחות 25 קוראים, המבקשת לערוך חוגי-בית בבית אחד מהם, מתבקשת להודיע על כך למערכת, ת"ד 3006, תל-אביב, לפחות שלושה שבועות מראש, לציון את שם המרצה הרצוי לה ואת הנושא המבוקש, וכן לצרף המחאה בסך 50 ל"י לקרן "אתגר".

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 26785, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרט • דפוס משה שהם בע"מ ת"א, פין 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

סקידים! תלמידים! מטורדנפיות! הרשפו עוד היום לקורפ חחדרש לי קצרנות עברית ו/או אנגלית (שני תורשים, מעמים כשבוע) במאולסו גרני (GREGG) המנהל: מ. ברקמא (קמפינסקי) תל-אביב: רחוב גרדון 5 חיפה: בבית-הספר "בפעלה" רחוב שמריחו לוי 30